

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(92) 441 endelig udg.

Bruxelles, den 27 oktober 1992

Forslag til

RADETS DIREKTIV

OM TILFØJELSE TIL DET FÆLLES
MERVÆRDIAFGIFTSSYSTEM OG OM
ÆNDRING AF DIREKTIV 77/388/EØF
- SÆRLIG ORDNING FOR GULD -

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Ifølge sjette momsdirektiv er alle transaktioner vedrørende guld, der foretages af afgiftspligtige personer, i princippet afgiftspligtige (de eneste undtagelser herfra er omhandlet i artikel 14, stk. 1, litra j), og artikel 15, stk. 11). Imidlertid kan medlemsstaterne på grundlag af artikel 28, stk. 3, litra b), og bilag F, nr. 26, i en overgangsperiode opretholde de eksisterende afgiftsfritagelser i forbindelse med guld, med undtagelse af guld til industrielt brug.

I sit oprindelige forslag til attende direktiv havde Kommissionen foreslået at ophæve ovenstående undtagelsesbestemmelse fra og med 1. januar 1986. Men efter indvendinger fra Parlamentet accepterede Kommissionen, at spørgsmålet om moms på guld i betragtning af de særlige forhold i denne erhvervssektor skulle underkastes en nærmere undersøgelse og omfattes af et ad hoc-forslag.

Rådets attende direktiv, som blev vedtaget den 18. juli 1989, giver Kommissionen bemyndigelse til at fremsætte forslag om ophævelse af de resterende undtagelsesbestemmelser i bilag E og F (herunder således også bestemmelsen om guld, som ikke er til industrielt brug) i betragtning af de konkurrencefordrejninger, som allerede eksisterer, eller som der er risiko for vil opstå i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked. Hovedparten af disse resterende undtagelsesbestemmelser er for nylig blevet omfattet af et forslag til nyt direktiv (forelagt for Rådet af Kommissionen den 22. juli 1992). Med hensyn til guld har Kommissionen imidlertid i betragtning af emnets kompleksitet forpligtet sig til at foreslå et ad hoc-direktiv.

Et sammenhængende forslag vedrørende guld er så meget mere nødvendigt som den aktuelle situation er karakteriseret ved forskelle mellem medlemsstater, som ikke kun skyldes den ovennævnte overgangsbestemmelse vedrørende fritagelse for såkaldt investeringsguld, men også skyldes store forskelle mellem skatte- og afgiftsordninger med hensyn til guld i almindelighed, for eksempel i forbindelse med de forenklede procedurer, som er omhandlet i artikel 27.

Væsentlige forskelle kan konstateres mellem lovgivningerne samt særlige afgiftsordninger i visse medlemsstater:

- Visse medlemsstater, som afgiftsbelægger guld, stilles ugunstigt i forhold til andre, som praktiserer afgiftsfritagelse. Man kan konstatere en tendens til, at guld deponeres i disse sidstnævnte stater; for de stater, der opkræver afgift, er det ydermere umuligt at kontrollere transaktioner med værdipapirer på dette guld.
- Betydelige forskelle i afgiftsniveauet mellem medlemsstaterne har medført situationer, hvor fiktive selskaber er blevet oprettet med det formål at indføre guld fra lande med lav eller ingen afgift for dernæst at videresælge guldet med moms, for til sidst at forsvinde uden at indbetale afgiften til statskassen. Visse medlemsstater har allerede, inden for rammerne af artikel 27, fået tilladelse til at træffe foranstaltninger for at begrænse dette svig.

Med det formål så vidt muligt at forhindre konkurrencefordrejninger og svig, foreslår Kommissionen en særlig foranstaltning i form af indsættelse af en artikel 26a i sjette direktiv. Der er ligeledes blevet indsat en artikel 28 o for at tage hensyn til den overgangsordning, som blev indført i kraft af direktiv 91/680/EØF om afskaffelse af de fiskale grænser. Samtidig bortfalder nr. 26 i bilag F i sjette direktiv.

II. AD ARTIKEL 1

----- (INDSÆTTELSE AF ARTIKEL 26a)

A. ANVENDELSESOMRÅDE

Anvendelsesområdet omfatter kun leveringer og tjenesteydelser. Indførelsen indtræden er ikke nævnt, eftersom de almindelige regler her er gældende, herunder blandt andet den mulighed, der er omhandlet i artikel 23, andet afsnit, i sjette direktiv.

Mellemmænd

Tjenesteydelser, der udføres af mellemmænd, dvs. personer, som handler i en andens navn og på en andens vegne, bør omfattes af den samme ordning, som er fastsat for de leveringer, som disse tjenesteydelser vedrører. I betragtning af den foreslåede særlige ordning, blandt andet fritagelse for investeringsguld, foreslås det, at salg og de med salget forbundne tjenesteydelser ligestilles med henblik på at undgå herigennem at påvirke transaktionerne med selve gullet.

Indestående i guld

Der er her tale om guld repræsenteret ved værdipapirer (guldcertifikater) eller indsat på konti (guldkonti). I begge tilfælde har indehaveren adkomst til en mængde guld, som er deponeret i et pengeinstitut.

Med hensyn til certifikater kan disse repræsentere en ejendomsret eller et tilgodehavende, være navnepapirer eller ihændeleverpapirer, eller vedrøre udskilt eller ikke-udskilt guld.

Når det drejer sig om ejendomsretlige certifikater, udgør udstedelsen og eventuelle overførsler i egentlig forstand leveringer på det sted, hvor gullet befinder sig; i mangel af andre bestemmelser (se nederst i litra D, nr. 2) kan den materielle udlevering af gullet mod tilbagelevering af certifikatet derimod ikke udgøre en levering, eftersom overførslen af gullet allerede har fundet sted samtidig med den forudgående overdragelse af certifikatet.

Når det drejer sig om et tilgodehavende-certifikat udgør udstedelsen og de efterfølgende overførsler tjenesteydelser (som er klart adskilt fra tjenesteydelser udført af mellemmænd).

Uanset certifikaternes art falder alle disse transaktioner ind under dette direktivs anvendelsesområde enten som leveringer eller som tjenesteydelser.

Med hensyn til guldkonti er disse karakteriseret ved en indlånskontrakt (tjenesteydelse). Forud for indgåelsen af denne kontrakt kan der finde en levering af guld sted i de tilfælde, hvor indlåneren ikke selv medbringer gullet, men køber det i den bank, som åbner kontoen. Overførslerne af dette guld eller en del af dette guld til andre guldkonti betragtes som leveringer. Udlevering af gullet udgør ikke i sig selv en levering, eftersom gullet enten allerede er blevet leveret af banken eller er blevet indsat af kontoindehaveren. Leveringer af guld fra en guldkonto er ikke eksplicit nævnt, eftersom disse er omfattet af første afsnit i bestemmelsen vedrørende leveringer i almindelighed.

Terminsmarked og optioner

Terminskontrakter er karakteriseret ved forpligtelsen til at sælge eller købe en vis (på forhånd fastsat) mængde guld på et fastlagt tidspunkt og til en variabel kurs. Option eller "præmie" er retten til at købe eller sælge en vis mængde guld til en fastsat pris på et fastlagt tidspunkt. Disse forpligtelser eller rettigheder udgør tjenesteydelser indtil det tidspunkt, hvor leveringen har fundet sted.

B. DEFINITIONER

Disse definitioner har til formål at afgrænse anvendelsesområdet for de to afgiftsordninger, som er beskrevet i litra C og D. Det kan bemærkes, at i disse definitioner har man udeladt begreberne vedrørende guld til industrielt eller ikke-industrielt brug, som er omhandlet i bilag F i sjette direktiv. Merværdiafgiftsordningerne bør ikke baseres på metallets faktiske anvendelse (og dermed på køberens hensigt). Det nye begreb investeringsguld (som tjener som grundlag for fritagelse) skal anvendes til at indkredse de transaktioner, som i kraft af deres karakter ikke giver anledning til et egentligt forbrug af metallet enten i slutstadiet eller i forbindelse med industriel anvendelse. Begrebet monetært guld, der ligesom guld til industrielt brug også figurerer i visse lovgivninger, er i øvrigt stadig sammenfaldende med det guld, der sælges til centralbankerne, og for hvilket der allerede i sjette direktiv gælder fritagelse med fradrag (artikel 14, stk. 1, litra j) og artikel 15, stk. 11). Denne sidstnævnte fritagelse, som både vedrører leveringer inden for landet og indførsler, begrundes med, at monetært guld, i henhold til direktiv 88/361/EØF om kapitalbevægelser anses for at indgå i centralbankernes kapital. Alle andre typer guld, som i dette direktivforslag defineres som investeringsguld eller guld med undtagelse af investeringsguld, betragtes som varer.

a) Guld i almindelighed

Definitionen af guld i forhold til dets renhed har til formål at afgrænse dette direktivs anvendelsesområde.

I øvrigt udelukker dette forslag eksplicit visse guldmønter og genstande i almindelighed. I forbindelse med mønter, som enten ikke er noterede eller ikke indeholder tilstrækkeligt meget guld, ligesom det er tilfældet med andre genstande, er der tale om goder, hvis værdi i højere grad bestemmes af andre faktorer end metallets egen værdi (kunstnerisk, numismatisk værdi m.v.). Alle disse genstande er underlagt enten den almindelige ordning eller den særlige ordning i artikel 32.

- Med hensyn til mønter, der modsætningsvist falder ind under dette forslags område, angiver noteringskriteriet, at der er tale om goder, hvis værdi udvikler sig næsten parallelt med prisen på guld.
- Med hensyn til de øvrige genstande har medlemsstaterne mulighed for at definere disse. Dette synes ikke at skabe større vanskeligheder medlemsstaterne imellem. Forskelle i satser er i realiteten tilladt inden for visse grænser selv for det samme gode og skyldes ikke altid en forskel i, til hvilken kategori de enkelte medlemsstater henfører dette gode.

b) Investeringsguld

På grundlag af definitionen på guld i almindelighed i litra a) afgrænses begrebet investeringsguld i forhold til den samtidige opfyldelse af to betingelser. I og med at der ikke finder en fysisk udlevering sted, er det på den ene side sikret, at der her er tale om transaktioner, der indiskutabelt har en investerings karakter. På den anden side er investeringsguld karakteriseret ved det forhold, at sælgeren har en erhvervsgodkendelse. Dette er nyttigt i tilsynsøjemed i betragtning af den påtænkte fritagelse for dette guld. Det giver sig selv, at ordningen for investeringsguld ikke finder anvendelse, når salget foretages af en ikke-erhvervsgodkendt afgiftspligtig person, selv når der ikke er tale om fysisk udlevering.

Ud over disse objektive betingelser kan medlemsstaterne fastsætte visse karakteristika for investeringsguld: f.eks. formen (stangguld, guldbarrer m.v.) og mærkningsforpligtelse.

Med hensyn til begrebet fysisk udlevering har medlemsstaterne mulighed for at definere denne. Det bør imidlertid undgås, at deponering af guld hos en tredjemand eller hos sælgeren ikke anvendes som påskud for at hævde, at der ikke har fundet en fysisk udlevering sted. Denne risiko bør navnlig undgås, når guldet deponeres hos sælgeren. I dette sidstnævnte tilfælde er der tale om fysisk udlevering, når køberen frit og på et hvilket som helst tidspunkt kan tage guldet i besiddelse, uden at sælgeren/depositaren ansvarsmæssigt involveres i forbindelse med selve udleveringen (dette er for eksempel tilfældet, når en køber ved deponering af guld anvender sælgerens bankboks, hvis indhold samme sælger ingen ret til indsigt har i).

c) Guld, med undtagelse af investeringsguld

Når en betingelse eller et karakteristikum ikke er opfyldt, er der ikke længere tale om investeringsguld, og såfremt guldet opfylder definitionen i litra a), falder det ind under dette direktivs anvendelsesområde. Det underlægges imidlertid en anden ordning end den, som er gældende for investeringsguld.

C. ORDNING GÆLDENDE FOR INVESTERINGSGULD

Der er her tale om fritagelsesordningen med fradragsret. En generel afgift på guld forekommer ikke hensigtsmæssig, når guld gøres til genstand for rene investerings transaktioner. Det er for eksempel tilfældet ved transaktioner, som ikke giver anledning til en fysisk udlevering, og hvor pålæggelsen af en merværdiafgift oven i salgsprisen, selv om merværdiafgiften er fradragsberettiget, vil udgøre en byrde, som vil kunne skabe forstyrrelser på guldmarkedet. Blandt disse rent finansielle transaktioner indtager transaktioner ved hjælp af værdipapirer en stadig større plads på det europæiske guldmarked. I betragtning af disse værdipapirers omløbshastighed vil det være yderst vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at afgiftsbelægge det guld, som disse værdipapirer repræsenterer, særlig når dette guld befinder sig i en anden medlemsstat end den, hvor de successive overdragelser af værdipapiret finder sted. Det er korrekt, at der kan opstå et lignende problem med hensyn til andre goder, men i dette tilfælde vil den helt afgørende forskel ligge i det begrænsede antal transaktioner.

Endelig skal det påpeges, at fritagelsen af disse rent finansielle transaktioner på den ene side begrænser risikoen for, at metallet strømmer til tredjelande, og på den anden side gør det lettere at fastholde guldet inden for et lovligt kredsløb.

D. ORDNING GÆLDENDE FOR GULD, MED UNDTAGELSE AF INVESTERINGSGULD

1. Den normale ordning

Så snart metallet ikke længere opfylder den ene eller den anden af ovennævnte betingelser eller karakteristika for investeringsguld, falder det automatisk ind under kategorien guld, med undtagelse af investeringsguld. Eftersom der ikke er fastsat fritagelse for dette (ud over bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, litra j), og artikel 15, stk. 11), gælder den normale ordning. Denne normale ordning indeholder imidlertid en række særlige bestemmelser, som er beskrevet i det følgende.

Forpligtelsen for den afgiftspligtige køber, til at besidde en faktura indeholdende hans identifikation, er nødvendig for at undgå, at den afgiftspligtige køber fradrager momsen på sine køb af guld og derefter svigagtigt anmoder om tilbagebetaling i henhold til foranstaltningerne i nedenstående stk. 4.

Anvendelsen af afgiftsordningen indebærer naturligvis, at det guld, der befinder sig i en medlemsstat, bør afgiftsbelægges, selv om medkontrahenterne ikke befinder sig der. Dette er et problem, der gælder alle goder, og for hvilket der foreslås i artikel 21 i spette direktiv en fastsat særlige foranstaltninger.

2. Ligestilling af fysisk udlevering med levering

En fysisk udlevering, som følger en levering, for hvilken der gælder fritagelse, når det drejer sig om investeringsguld, må nødvendigvis ligestilles med en levering. Dette skal ske for at undgå, at gullet når frem til stadiet for industrielt eller privat forbrug, uden at der opkræves moms.

Eftersom der ikke foretages registrering på tidspunktet for den fysiske udlevering, foreslås det, at der refereres til markedskursen på det pågældende tidspunkt. Dette giver mulighed for at stille alle købere af guld, med undtagelse af investeringsguld, lige uanset leveringstidspunktet.

3. Pro rata-satsen

Ligestillingen af den fysiske udlevering med levering medfører en kunstig forhøjelse af den omsætning, der giver ret til fradrag. Denne nye afgiftsudløsende faktor er i realiteten udelukkende blevet indført af afgiftstekniske grunde. Den kan derfor ikke adskilles fra den forudgående levering, som, eftersom den ikke gav anledning til en fysisk udlevering, var blevet fritaget med fradragsret. For at undgå misbrug i udøvelsen af fradragsretten foreslås det, at den omsætning, der ved den fysiske udlevering skal figurere i telleren og i nævneren i pro rata-satsen i medfør af denne levering, kun udgøres af forskellen mellem værdien af den levering, for hvilken der er givet fritagelse, og den (ajourførte) værdi af den fysiske udlevering (værdiforøgelse eller -forringelse).

4 - 8. Leveringer af guld, som er blevet belagt med afgift uden fradragsret

Der er blevet peget på et problem med hensyn til den afgiftsrest og dobbeltbeskatning, som vil fremkomme, når det guld, som er belagt med en ikke-fradragsberettiget afgift, føres tilbage i det økonomiske kredsløb.

Dette problem er naturligvis ikke specifikt for guld, eftersom det i almindelighed opstår, uanset hvilket gode der er tale om. Dette er i øvrigt begrundelsen for den særlige ordning, som Kommissionen har foreslået for brugte genstande, kunstgenstande, antikviteter og samlerobjekter.

Teoretisk set kan man tænke sig flere løsninger. Det vil være nyttigt at sammenligne disse og vurdere deres begrænsninger.

Systemet med generel godtgørelse

Den grundlæggende idé i dette system er, at ordningen med marginalbeskatning, som ganske vist kan tænkes at løse dobbeltbeskatningsproblemet i de fleste tilfælde, ikke synes særlig hensigtsmæssig i forbindelse med guld. Hvis man ser nærmere på den økonomiske virkelighed, kan man i realiteten konstatere, at med undtagelse af nogle sjældne tilfælde gøres de brugte genstande, med undtagelse af guld, som er omfattet af marginalordningen, når de føres ind i det økonomiske kredsløb for anden gang, kun til genstand for et meget begrænset antal transaktioner.

Guld kan derimod som investeringsobjekt gøres til genstand for et ubegrænset antal transaktioner. Det skal erkendes, at ethvert system med marginalbeskatning minimerer men fjerner ikke fuldstændigt virkningerne af afgiftsresten: denne sidstnævnte forøges konstant i forhold til længden af den økonomiske cyklus, netop af den grund at marginalafgiften inkorporeres i prisen og ikke kan fradrages af den efterfølgende køber. Den særligt høje værdi på guld samt det store antal på hinanden følgende transaktioner, som gullet kan gøres til genstand for, vil forstærke dette fænomen.

Uden særlige foranstaltninger vil dette marginalsistem endvidere have en tendens til at fortsætte i det uendelige. Så snart gullet er blevet solgt af en person, som ikke har ret til fradrag, vil alle de efterfølgende videresalg af dette guld af afgiftspligtige personer systematisk blive underlagt marginalordningen.

Nogle har desuden fremhævet risikoen for, at man ender i en situation, hvor salgsprisen vil overstige børsnoteringsniveauet (inklusive afgift) og derfor ikke vil kunne praktiseres.

Der er ligeledes trygt for, at der vil forekomme svig, eftersom den afgiftspligtige videreforsandler har interesse i kunstigt at forhøje sin salgspris til private købere med det formål at reducere den afgiftspligtige margen.

Det er på dette grundlag, at nogle har foreslået generelt at fjerne afgiftsresten i forbindelse med videresalg af gullet gennem en godtgørelse af denne til den sælger, som ikke havde ret til fradrag (ikke-afgiftspligtig eller afgiftspligtig, som har opnået fritagelse).

Denne godtgørelse, som vil kunne foretages enten af staten eller af den afgiftspligtige køber, virker ved første øjekast meget tiltrækkende, eftersom den er neutral. Der vil i realiteten ikke længere være nogen afgiftsrest tilbage, uanset længden af den økonomiske cyklus eller de implicerede persons status (afgiftspligtige eller ikke-afgiftspligtige).

Der er imidlertid flere problemer forbundet med systemet med generel godtgørelse:

- 1) i tilfælde, hvor staten foretager godtgørelse; såfremt en privatperson, som har købt guld med moms, for eksempel videresælger til en anden privatperson, modtager denne sidstnævnte godet uden nogen som helst moms;
- 2) i tilfælde, hvor køberen foretager godtgørelse; den privatperson, som sælger til en anden privatperson, vil kun kunne få dækket sin moms gennem en tilsvarende forhøjelse af sin salgspris: dette vil skabe en ny kæde af afgiftsrester. For at undgå dette må det overvejes at lade den første privatperson overdrage sin ret til godtgørelse til sin køber (som også er en privatperson). Hvis man forestiller sig en kæde af transaktioner mellem privatpersoner, kan man se, hvor vanskeligt det er tidsmæssigt at følge denne ret til godtgørelse. Man kan let forestille sig den risiko for svig, der kan forekomme, når en privatperson gør sin ret til godtgørelse gældende på grundlag af en selv relativ ny faktura, hvor staten ikke vil være i stand til at udøve nogen som helst form for kontrol, for eksempel når forældelsesfristen er overskredet.

Godtgørelse er i øvrigt kun mulig, når en privatperson har modtaget og kan fremlægge en faktura udskrevet i henhold til visse betingelser: hvilket indebærer en risiko for, at det guld, som allerede er i omsætning, falder uden for systemet.

Systemet med begrænset godtgørelse

For at undgå problemerne i forbindelse med overførsel af fakturaer kunne en løsning være kun at udbetale godtgørelsen til sælgeren i det tilfælde, hvor han sælger til en afgiftspligtig person, som har betalt afgift af det guld, sælgeren har købt af en anden afgiftspligtig person, som også har betalt afgift (afgiftspligtig --> privatperson --> afgiftspligtig).

Dette system, som vil kunne afskaffe de løbende overførsler af fakturaer, indebærer i øvrigt alle de øvrige vanskeligheder i systemet med generel godtgørelse: blandt andet problemet med at følge retten til godtgørelse tidsmæssigt (kontrolproblem), risikoen for at guld, der allerede er i omløb, falder uden for systemet.

Med hensyn til de nærmere regler for godtgørelse (fra staten eller fra den afgiftspligtige køber) bør der foretages en undersøgelse af konsekvenserne af hver enkelt af disse i de to følgende situationer:

a) endelig ordning:

- aa) hvis man lader medlemsstaterne vælge mellem de to muligheder (stat eller køber), er der risiko for, at den, der har ret til godtgørelse, ikke får udbetalt denne; dette er for eksempel tilfældet med en privatperson, som har købt guld i en medlemsstat, hvor køberen foretager godtgørelsen, og som har videresolgt dette guld i en medlemsstat, som har valgt at lade de offentlige myndigheder foretage godtgørelsen;
- ab) hvis man indfører en obligatorisk ordning med godtgørelse fra staten, begunstiger man salg til ikke-afgiftspligtige personer i forhold til salg til afgiftspligtige personer. Eftersom den ikke-afgiftspligtige person modtager godtgørelse gennem staten, skal køberen ikke forhåndsfinansiere en moms, således som han ville skulle, hvis han købte af en afgiftspligtig person;
- ac) hvis man for at undgå det problem, der er omhandlet i foregående afsnit, indfører en obligatorisk ordning med godtgørelse gennem den afgiftspligtige køber, opstår der andre komplikationer. Hvis for eksempel en privatperson sælger til en afgiftspligtig person, må denne sidstnævnte nødvendigvis disponere over privatpersonens købsfaktura, eftersom staten ellers ikke vil kunne vurdere, hvorvidt der er grundlag for godtgørelsen (privatpersonen kan jo principielt ikke underkastes kontrol). I denne sammenhæng opstår der et yderligere problem af den grund, at hvis en privatperson disponerer over en udenlandsk faktura udstedt i forbindelse med et guldsalg i en anden medlemsstat end dennes, skal den afgiftspligtige køber foretage en omregning til den møntenhed, som transaktionen er foretaget i.

b) overgangsordning:

- ba) hvis man overlader det til medlemsstaterne at vælge mellem de to muligheder (stat eller køber), vil konsekvenserne være de samme, som er nævnt under aa);
- bb) hvis man indfører en obligatorisk ordning med godtgørelse fra staten, vil det problem, som er beskrevet i litra ab), ikke opstå. Med hensyn til salg mellem afgiftspligtige personer skal køberen hverken ved transaktioner mellem fællesskabslande eller (i henhold til den model, der er omhandlet i artikel 2 (artikel 28 o)) ved transaktioner inden for et nationalt område forhåndsfinansiere momsen; det samme er tilfældet for salg til en privatperson (som jo modtager godtgørelse fra staten). Imidlertid opstår der kontrolproblemer. For at sikre, at der er grundlag for godtgørelse, skal staten blandt andet kunne pålægge visse forpligtelser som for eksempel en købserklæring, der afgives af den afgiftspligtige erhverver. Det må erkendes, at i visse tilfælde kan den stat, der udbetaler godtgørelsen, vanskeligt verificere en sådan erklærings gyldighed, navnlig når det drejer sig om en erklæring afgivet af en erhverver i en anden medlemsstat. I det tilfælde, hvor et salg, der er foretaget af en ikke-afgiftspligtig (eller en afgiftspligtig uden fradragsret), annulleres, bør den godtgørelse, som staten har udbetalt til sælgeren, i øvrigt logisk set tilbagebetales, naturligvis under forudsætning

af at staten har kendskab til annulleringen. Det kan alene være medlemsstaternes opgave at løse disse problemer, og løsningerne må findes på grundlag af gensidig bistand.

På den anden side har erhververens medlemsstat en interesse i at kontrollere dennes køb med henblik på at kunne kontrollere de følgende leveringer. Under alle omstændigheder er det umuligt på forhånd at undgå risikoen for uretmæssig godtgørelse. Det kan være nyttigt at henlede opmærksomheden på, at denne risiko allerede er til stede på andre områder, som for eksempel det område, der er omfattet af ottende direktiv;

- bc) indvendingerne i litra bb) vil medføre, at samtlige forpligtelser overføres til den afgiftspligtige køber, herunder godtgørelsesforpligtelsen, hvilket vil være uacceptabelt, eftersom køb fra privatpersoner vil blive ugunstigt behandlet (forhåndsfinansiering) i forhold til køb fra afgiftspligtige (ingen forhåndsfinansiering i betragtning af den såkaldte "reverse charge"-mekanisme, som er beskrevet i det følgende under III-1).

Det blandede system (begrænset godtgørelse plus margen)

Hovedparten af problemerne i systemet med begrænset godtgørelse skyldes vanskeligheden ved at kontrollere retten til godtgørelse, når denne er gældende uden tidsbegrænsning. Derfor er det nødvendigt at fastsætte en tidsmæssig begrænsning for retten til godtgørelse. Hver medlemsstat bør kunne fastsætte denne begrænsning, for eksempel i forhold til den forældelsesfrist, som hver stat har fastsat i kontroløjemed.

Hvis der indføres en sådan foranstaltning, forekommer systemet med begrænset godtgørelse at være en hensigtsmæssig løsning i forhold til problemet med afgiftsrester, idet hovedparten af de ovenfor beskrevne problemer undgås.

Der vil kunne indrømmes godtgørelse:

- a) til en ikke-afgiftspligtig (eller til en afgiftsberettiget uden nogen fradragret). Der vil ikke blive givet godtgørelse til en afgiftspligtig med ret til delvist fradrag. I dette

tilfælde vil der nemlig opstå utallige komplikationer¹⁾. I øvrigt er det netop for at undgå komplikationer, at der i artikel 13, under B, c), i sjette direktiv ikke gives fritagelse for goder, for hvilke der er foretaget selv det mindste fradrag, idet der hermed accepteres en vis dobbeltbeskatning;

- b) når den ikke-afgiftspligtige (eller afgiftspligtige uden nogen fradragsret) til en afgiftspligtig med ret til fradrag (selv delvist) videresælger²⁾ det guld, han har købt af en afgiftspligtig, som har faktureret moms. I forbindelse med dette videresalg er det ligegyldigt, om køberen har fuld eller delvis fradragsret, eftersom han på grundlag af sin sats vil kunne fradrage godtgørelsesbeløbet.

Med hensyn til de nærmere regler for godtgørelse giver en opvejning af fordele og ulemper anledning til som endelig ordning at foretrække godtgørelse gennem den afgiftspligtige køber og som overgangsordning godtgørelse gennem staten.

Dette system synes at kunne fungere i de fleste tilfælde. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at søge en supplerende løsning for det begrænsede antal tilfælde, hvor dette system ikke kan fungere.

Det drejer sig om følgende tilfælde:

- a) tilfælde, hvor den ikke-afgiftspligtige videreforsandler (eller afgiftspligtige uden nogen fradragsret) har købt gullet af en ikke-afgiftspligtig (eller afgiftspligtig uden nogen fradragsret). I dette tilfælde er godtgørelse ikke mulig, eftersom den pågældende ikke kan fremlægge en faktura inklusive moms, som er udstedt i dennes navn;

-
- 1) Disse komplikationer skyldes først og fremmest vanskeligheden ved at følge variationer i satsen. Hvis man giver godtgørelse til en afgiftspligtig, som har foretaget et fradrag delvist (f.eks. 10%), vil godtgørelsen i første omgang blive beregnet på grundlag af 90%. Hvis den endelige sats ved årets udgang viser sig at være højere end 10%, vil den afgiftspligtige skulle tilbagebetale den hertil svarende afgift, som allerede er blevet godtgjort af staten i henhold til denne særlige ordning. Der er risiko for, at denne reguleringsmanøvre vil blive forlænget i efterreguleringsperioden for investeringsgoder (bankers guldreserver kan falde ind under denne kategori).
- 2) Med hensyn til dette videresalg skal det bemærkes, at det af retssikkerhedsmæssige grunde er blevet foreslået at omdefinere begrebet levering (med henblik på anvendelsen af godtgørelsesordningen), således at leveringer foretaget af ikke-afgiftspligtige også bliver omfattet. Det "klassiske" begreb levering er knyttet til sælgerens status som afgiftspligtig.

- b) tilfælde, hvor den ikke-afgiftspligtige videreforsandler (eller afgiftspligtige uden nogen fradragsret) ikke fremlægger en faktura (hvilket f.eks. er tilfældet, hvis fakturaen er bortkommet, eller hvis det drejer sig om guld i omløb);
- c) tilfælde, hvor fakturaens forældelsesfrist, således som denne er fastsat af medlemsstaten i godtgørelsesøjemed, er overskredet.

I alle de tilfælde, hvor godtgørelse ikke længere er mulig, er det oplagt, at den ikke afgiftspligtige videreforsandler indregner afgiften i næste led, nemlig i salgsprisen til sin køber. I denne situation bør denne sidstnævnte køber (såfremt han er afgiftspligtig) nødvendigvis underlægges den normale momsordning, når han videresælger godet. Dette vil lægge vejen åben for en ny kæde af afgiftsrester og dobbeltbeskatninger.

Det foreslås derfor, at når en afgiftspligtig videresælger guld, for hvilket dennes ikke-afgiftspligtige sælger (eller afgiftspligtige uden nogen fradragsret) ikke har påberåbt sig ret til godtgørelse, anvendes marginalordningen (med ret til at vælge den normale ordning ved levering til en anden afgiftspligtig, således at denne sidstnævnte får mulighed for at foretage fuldt eller delvist fradrag).

Denne ordning er ikke vanskelig at anvende:

- som endelig ordning (godtgørelse gennem køber) kan det let vurderes, om betingelserne er opfyldt, eftersom køberen kun kan foretage godtgørelse på grundlag af sælgerens købsfaktura;
- som overgangsordning (godtgørelse gennem staten) skal sælgeren som betingelse for godtgørelsen være i besiddelse af køberens erklæring.

III. AD ARTIKEL 2

(INDSÆTTELSE AF AFSNIT XVI b OG ARTIKEL 28 o)

1. Den såkaldte "reverse charge"-mekanisme

Denne mekanisme, som består i at udpege den afgiftspligtige køber som betalingspligtig ("reverse charge"), anvendes hyppigt som middel til bekæmpelse af svig i visse erhvervssektorer. I betragtning af forholdene på guldmarkedet, hvor der er en særlig stor risiko for svig, vil det være nyttigt at indføre en sådan mekanisme. Ved hjælp af dette system kan staten lettere følge guldets bevægelser og forvente, at køberen afgiver en erklæring om sit køb, eftersom denne erklæring er en betingelse for at kunne foretage fradrag.

Opmærksomheden skal i øvrigt henledes på, at i overgangsordningen på lægges transaktioner inden for fællesskabslandene mellem afgiftspligtige personer, når det drejer sig om guld, med undtagelse af investeringsguld, afgift i modtagermedlemsstaten hos erhververen. Denne kan som afgiftspligtig umiddelbart fradrage afgiften uden nogen forhåndsfinansiering inden for rammerne af sin fradragsret. Under disse omstændigheder er der risiko for, at det nationale marked stilles ugunstigt, i det omfang afgiftspligtige personer i højere grad vil søge at anskaffe sig guld på fællesskabsmarkedet for at undgå at skulle forhåndsfinansiere afgiften. Denne risiko, som ikke kun gælder for guld, synes uacceptabel på dette område i betragtning af dette metals meget høje værdi. Den såkaldte "reverse charge"-mekanisme medfører, at nationale transaktioner ligestilles med transaktioner mellem fællesskabslandene, naturligvis under forudsætning af, at der ikke kræves nogen forhåndsfinansiering. Det står medlemsstaterne frit for at indføre en sådan mekanisme på eget territorium, og når eller hvis de indfører den, kan de fastsætte dens anvendelsesområde.

2. Anvendelsen af det blandede system (begrænset godtgørelse plus margen) i overgangsperioden

Den godtgørelsesordning, der i overgangsperioden foreslås for guld, der gøres til genstand for en levering efter at være blevet belagt med afgift uden fradragsret, er godtgørelse gennem staten. Begrundelserne herfor er blevet forklaret ovenfor i kapitlet "systemet med begrænset godtgørelse" under bb).

Begrundelsen for det andet afsnit figurerer også i ovennævnte kapitel (staterne vælger de hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at der er grundlag for godtgørelse).

Formålet med bestemmelsen i tredje afsnit er at sikre, at erhververen ikke skal verificere, hvorvidt der er grundlag for godtgørelsen, eller afvente, at der foretages godtgørelse til sælgeren, før han kan afgøre, hvilken ordning, der skal anvendes (normal eller marginal ordning) på hans eget salg. Han er således fri for ansvar, i det øjeblik han har afgivet sin køberklæring.

F O R S L A G T I L
R Å D E T S D I R E K T I V
O M T I L F Ø J E L S E T I L D E T F È L L E S
M E R V È R D I A F G I F T S S Y S T E M O G
O M Æ N D R I N G A F D I R E K T I V 7 7 / 3 8 8 / E Ø F
- S È R L I G O R D N I N G F O R G U L D -

RÅDET FOR DE EUROPEISKE FÆLLESSKABER HAR -

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977, om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag¹⁾, senest ændret ved direktiv 91/680/EØF²⁾, skal transaktioner med guld i princippet belægges med afgift, men på grundlag af overgangsbestemmelsen i artikel 28, stk. 3, litra b), sammenholdt med nr. 26 i bilag F i omhandlede direktiv, har medlemsstaterne mulighed for at opretholde fritagelse for guld, med undtagelse af guld til industrielt brug;

da Rådet i attende direktiv (89/465/EØF) af 18. juli 1989³⁾, ophævede en række af de øvrige undtagelser i samme artikel 28,

---

1) EFT nr. L 145 af 13.6.1977, s. 1.
2) EFT nr. L 376 af 31.12.1991, s. 1.
3) EFT nr. L 226 af 3.8.1989, s. 21.

bibeholdt det undtagelsen vedrørende guld med undtagelse af guld til industrielt brug; i artikel 3 i samme direktiv forpligtede Rådet sig til at tage situationen vedrørende de øvrige undtagelser op til fornyet overvejelse og på forslag af Kommissionen træffe afgørelse om ophævelse af disse undtagelser under hensyntagen til de konkurrencefordrejninger, der er opstået som følge af deres anvendelse, eller som vil kunne opstå i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked; selv om ophævelsen af hovedparten af de resterende undtagelser indgår i det nye forslag til direktiv af 22. juli 1992, har Kommissionen foretrukket at fremsætte et særligt forslag vedrørende guld;

visse medlemsstaters anvendelse af overgangsbestemmelsen vedrørende guld med undtagelse af guld til industrielt brug, er årsag til visse konkurrencefordrejninger; disse fordrejninger forekommer ligeledes i forbindelse med guld til industrielt brug i betragtning af forskellene mellem de forskellige medlemsstaters afgiftsordninger;

som led i fuldførelsen af det indre marked fra 1. januar 1993 bør der indføres en særlig ordning, der kan forene afgiftens formål med nødvendigheden af at bekæmpe svig og undgå parallelle markeder; der bør inden for samme ordning gælde særlige regler for transaktioner af finansiel karakter med det formål at fremme investeringer;

i betragtning af gulds beskaffenhed og høje pris bør der indføres en mekanisme, der består i at minimere belastningen af den afgift, der indregnes, når den har kunnet fradrages af sælgeren, således at dobbeltbeskatning undgås -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Følgende artikel 26a indsættes i direktiv 77/388/EØF.

"Artikel 26a

Særlig ordning for guld

A. ANVENDELSESOMRÅDE

Medlemsstaterne anvender merværdiafgiften på følgende transaktioner i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel:

- leveringer af guld og hermed forbundne tjenesteydelser udført af mellemmænd;
- udstedelse, afgivelse og overdragelse af værdipapirer, som repræsenterer en ejendomsret til eller et tilgodehavende i guld;
- transaktioner i guld i form af terminskontrakter eller kontrakter med købs- eller salgsoption samt hermed forbundne tjenesteydelser udført af mellemmænd.

B. DEFINITIONER

Med henblik på anvendelsen af denne artikel defineres guld som:

- a) guld, guld af en finhed på 900 ^o/oo eller derover, samt guldmønter af en finhed på 900 ^o/oo eller derover og noteret på et af markederne i Fællesskabet. Guldgenstande, som disse er defineret af medlemsstaterne, berøres ikke af denne definition;
- b) investeringsguld, guld som defineret i litra a), repræsenteret eller ej ved værdipapirer, på betingelse af at transaktionen ikke giver anledning til en fysisk udlevering af godet, og at

den udføres af personer med erhvervsgodkendelse. Medlemsstaterne fastsætter godernes karakteristika, blandt andet med hensyn til form og certifikat for renhedsgrad, betingelserne for erhvervsgodkendelse, samt de betingelser, hvorunder den fysiske udlevering anses for at finde sted. Under alle omstændigheder anses en fysisk udlevering for at have fundet sted, såfremt gullet i købers navn eller på dennes vegne deponeres hos en tredjemand eller hos sælgeren i det tilfælde, hvor denne sidstnævnte ikke længere hæfter for dette guld;

- c) guld, med undtagelse af investeringsguld, guld som defineret i litra a), og som ikke opfylder de betingelser og karakteristika, som er omhandlet i litra b).

C. ORDNING FOR INVESTERINGSGULD

1. Medlemsstaterne fritager de under litra A omhandlede transaktioner, som vedrører investeringsguld.
2. Medlemsstaterne indrømmer enhver afgiftspligtig person fradrag eller godtgørelse for den i artikel 17, stk. 2, omhandlede merværdiafgift, for så vidt goder og tjenesteydelser anvendes i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede transaktioner.

D. ORDNING FOR GULD, MED UNDTAGELSE AF INVESTERINGSGULD

1. Med forbehold af følgende bestemmelser gælder den normale ordning for de i litra A omhandlede transaktioner, som vedrører guld, med undtagelse af investeringsguld.

For leveringer af guld i henhold til det foregående afsnit, skal den afgiftspligtige erhverver for at opnå fradragsret besidde en faktura, som udover de nødvendige oplysninger der er påkrævet i henhold til artikel 22, stk 3, litra b, angiver hans momsidentifikations nummer.

2. Den fysiske udlevering af guld betragtes som en levering, når den seneste transaktion vedrørende dette guld er blevet

fritaget for afgift i henhold til bestemmelserne i litra c) ovenfor. Afgiftsgrundlaget udgøres af guldets pris i henhold til salgskursen, som på det eller de mest repræsentative markeder i den berørte medlemsstat registreres på det tidspunkt, hvor afgiften forfalder eller i henhold til en kurs, som er fastsat med reference til dette eller de markeder i overensstemmelse med de af denne medlemsstat fastsatte regler. Denne levering anses for at være blevet udført af den afgiftspligtige person, der foretager den fysiske udlevering.

3. Med henblik på beregning af den i artikel 17 fastsatte fradragssats tages der kun hensyn til den i stk. 2 omhandlede og med udleveringen forbundne omsætning for så vidt angår forskellen mellem afgiftsgrundlagene for de to transaktioner, som er omhandlet i første sætning i samme stykke.

4. Medlemsstaterne indrømmer enhver ikke-afgiftspligtig eller afgiftspligtig person uden fradragret godtgørelse af den merværdiafgift, der er blevet pålagt dennes guldsalg, for så vidt dette guld gøres til genstand for en levering af den samme person til en afgiftspligtig person med fradragret, der er etableret inden for Fællesskabet, herefter benævnt afgiftspligtig erhverver.

I overensstemmelse med forgående afsnit betragtes overførslen af retten til at disponere over gullet som indehaver, udført mod betaling, som en levering.

5. Den i stk. 4 omhandlede godtgørelse foretages af den afgiftspligtige erhverver på følgende betingelser:

a) den afgiftspligtige erhverver skal på vegne af den person, der udfører leveringen, udfærdige en faktura eller et dokument desangående, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22, stk. 3;

b) den afgiftspligtige erhverver skal opbevare den originale faktura eller det originale dokument desangående, som er udfærdiget i henhold til artikel 22, stk. 3, og hvori den

afgift, der godtgøres, er angivet. Medlemsstaterne fastsætter den frist, inden for hvilken der kan ske godtgørelse.

6. I det tilfælde, som er omhandlet i stk. 5, gives den afgiftspligtige erhverver i henhold til bestemmelserne i artikel 17 og de nærmere regler, som er fastsat af medlemsstaterne, tilladelse til af den skyldige merværdiafgift at fradrage det beløb, han har godtgjort.
7. I tilfælde, hvor der ikke er foretaget godtgørelse, udgøres afgiftsgrundlaget for de følgende leveringer, der udføres af den afgiftspligtige erhverver, af forskellen mellem salgsprisen eksklusive merværdiafgift og købsprisen inklusive afgift.

For at forenkle opkrævningen af afgiften og med forbehold af det i artikel 29 fastsatte samråd kan medlemsstaterne dog som afgiftsgrundlag anvende den forskel, som registreres inden for hver omhandlet periode, mellem det samlede beløb for leveringer eksklusive afgifter og det samlede beløb for køb inklusive afgifter. Anvendelsen af denne bestemmelse må ikke medføre konkurrencefordrejninger.

Den med leveringerne forbundne afgift, som er omhandlet i de foregående afsnit, kan ikke særskilt figurere på fakturaen eller dokumenter desangående. Under alle omstændigheder kan denne afgift ikke fradrages i det følgende stadium.

Den i dette stykke omhandlede afgiftspligtige erhverver kan for hver af sine leveringer, som er foretaget til afgiftspligtige personer uden fradragsret, vælge den normale merværdiafgiftsordning.

8. Når den normale ordning og den særlige ordning begge finder anvendelse, skal den afgiftspligtige erhverver i henhold til de nærmere regler, som er fastsat af hver medlemsstat, føre sit regnskab, således at de transaktioner, som er underlagt hver af disse ordninger, kan følges særskilt."

Artikel 2

Følgende afsnit XVI b og artikel 28 o indsættes i direktiv 77/388/EØF.

"AFSNIT XVI b

Overgangsordning for guld

Artikel 28 o

Med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser anvendes følgende bestemmelser inden for den i artikel 28 l omhandlede overgangsperiode:

1. Som undtagelse fra artikel 21, nr. 1, litra a), som ændret ved artikel 28 g, har medlemsstaterne i tilfælde af en levering udført af en afgiftspligtig person med fradragsret mulighed for i henhold til regler og betingelser, de selv fastsætter, at udpege erhververen som den person, der hæfter for betalingen af merværdiafgiften. Når de benytter sig af denne mulighed, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den betalingspligtige person opfylder forpligtelserne med hensyn til erklæring og betaling af afgiften i henhold til artikel 22.
2. Som undtagelse fra artikel 26a (D), stk. 5, foretages den i ovennævnte paragraf omhandlede godtgørelse af de offentlige myndigheder. Denne godtgørelse samt beslutninger desangående effektueres i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, i direktiv 79/1072/EØF. For at kunne modtage godtgørelse skal den ikke-afgiftspligtige eller afgiftspligtige person uden fradragsret indgive anmodning vedlagt:
  - den originale faktura, som skal udfærdiges i henhold til artikel 22, stk. 3, og hvori den afgift, der skal godtgøres, angives. Medlemsstaterne fastsætter den frist, inden for hvilken godtgørelsen kan finde sted;

- en erklæring udstedt af den afgiftspligtige erhverver som bevis for erhvervelsen.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre tilbagebetaling af den godtgjorte afgift, enten i tilfælde, hvor denne er blevet godtgjort på et uretmæssigt grundlag, eller i tilfælde af annullering af leveringen.

Med hensyn til den ordning, der gælder for den følgende levering foretaget af den afgiftspligtige erhverver, anses godtgørelsen for at være foretaget, i det øjeblik den afgiftspligtige erhverver har indgivet den i første afsnit, andet led, omhandlede erklæring."

Artikel 3

Punkt 26 i bilag F til direktiv 77/388/EØF udgår.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne tilpasser deres nuværende merværdiafgiftsordning til bestemmelserne i dette direktiv.

De vedtager de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for, at den således tilpassede ordning træder i kraft 1. januar 1993.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de love og administrative bestemmelser, de vedtager med henblik på anvendelsen af dette direktiv.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforordninger, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
4. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

Finansieringsoversigt

I henhold til dette forslag gælder der for investeringsguld uden videre fritagelse med fradrag af indgående afgifter. Visse medlemsstater beskatter i dag dette guld, mens andre fritager det på grundlag af en undtagelsesbestemmelse i sjette momsdirektiv, der giver mulighed for fritagelse i en overgangsperiode for "guld med undtagelse af guld til industrielt brug". Eftersom denne overgangsbestemmelse medfører en økonomisk udligning til fordel for Fællesskabet fra de medlemsstater, der er omfattet heraf, vil en generel fritagelse betyde en reduktion af egenindtægterne, i og med at udligningen forsvinder.

Det guld, der ikke falder ind under kategorien investeringsguld, underlægges ifølge dette forslag i almindelighed beskatning. For denne type guld bør der ske en vis udvidelse af beskatningsgrundlaget (hvilket vil få en positiv indvirkning på egenindtægterne), eftersom visse transaktioner, som i øjeblikket i visse medlemsstater fritages - guld som værdianbringelse - i den nye ordning vil blive beskattet (f.eks. salg af rent stangguld med fysisk udlevering af metallet).

Konsekvenser for SMV og beskæftigelsen

Formålet med dette direktiv er:

- dels at ophæve overgangsbestemmelsen i momsdirektiv 77/388/EØF, der giver visse medlemsstater mulighed for fortsat at fritage guld med undtagelse af guld til industrielt brug;
- dels at fastsætte fællesskabsregler vedrørende en særlig momsordning både for investeringsguld og guld med undtagelse af investeringsguld.

I. Virksomhedernes administrative forpligtelser i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv

Forpligtelsen til at fremlægge en skatteerklæring, også i det tilfælde, hvor en medlemsstat har benyttet sig af muligheden i artikel 22, stk. 9, i sjette direktiv for at give dispensation fra enhver forpligtelse for virksomheder, der udelukkende foretager operationer, for hvilke der gælder fritagelse.

II. Hvilke fordele er der for virksomhederne?

- Ordningen for investeringsguld: den virksomhed, der sælger, skal ikke fakturere momsen og kan fradrage den moms, der er blevet pålagt dennes indkøb; den virksomhed, der køber, skal ikke forudfinansiere momsen;
- ordningen for guld med undtagelse af investeringsguld: beskatningen af samtlige operationer vedrørende dette guld giver virksomhederne mulighed for at fradrage den moms, der er blevet pålagt deres indkøb. Derudover kan de virksomheder, der køber, fra medlemsstaten opnå fritagelse for at skulle forudfinansiere afgiften.

Afgiftsresterne afskaffes i kraft af beskatningen, og med hensyn til guld, der på ny indgår i det økonomiske kredsløb efter at være blevet beskattet uden fradragsret, vil afgiftsresterne blive væsentligt reduceret.

III. Er der ulemper for virksomhederne i form af ekstra omkostninger?

Nej

IV. Beskæftigelseseffekt

Ingen

V. Arbejdsmarkedets parter er ikke blevet hørt

- VI. Dette forslag er nødvendigt for at bekæmpe svig og undgå de konkurrencefordrejninger, der kan opstå på grund af forskelle mellem medlemsstaternes lovgivninger.

KOM(92) 441 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

02

Katalognummer : CB-CO-92-458-DA-C

ISBN 92-77-48363-6
